

BOMANUL

DIARIU POLITICO, COMERCIALE, LITERARIU.

MIERCURI
VOTESCHI
SI VEI PUTE

ANUL VII. 10 APRILIU 1863.

152 lei
Sese lune : 76
Trezi lune : 38

Abonarea pentru districte de 152 lei
Sese lune : 76
Trezi lune : 38

Abonamentele incep la 1 și 16 ale fiecărui luna.
Ele se facă în districte la corespondență dia-

riului și prim poste.

La Paris la d. Hallegrain, rue de l'ancien
comédie, 5; pe trimestru 20 franci.

In Austria la direcțiile postale și la agen-

tele de abonare, pe trimestru 10 florii argintii
valută austriacă.

Direcția diariului: C. A. Rosetti. — Gerantul responsabil: M. Caludescu.

Pentru a cumpăra și reclamați se voră adresa la Administratoriul diariului D. C. D. Aricescu, Pas. Român No. 13.

REVISTA POLITICA.

BUCUREȘTI, %, Priară.

La 11 Ianuarii s'a confirmat de către Curtea de Casătire din București sentințele Curții Apelative Criminale în contra gerantului diariului Românul, d. Albescu, și 'n contra d. Costantin Aricescu, osindii amândouă pentru cele ce scriseseră cu ocazia naționalei Revoluției a Elenilor. După confirmarea sentinței, trecură căteva zile până se să facă formele cuvenite ca osindii se fie apoi închiși, și 'n acestu interval sosi și dia de 24 Ianuarii. Atunci s'a respinsit scirea că, la noi ca pretutindine, Monitorul cu ocazia serbării aniversarei Unirii, a grațiatu pe cei osindii pentru delictele de Presă, precum și pe cei trei nenorocii terani care mai aveau a mai sta vr'o. 15 zile la închisorie spre a plăti entuziasmul ce avuseseră pentru unire și redința loră națională, și mai cu sémă politică, d'avo se vie la București pentru dia de 24 Ianuarii 1862 spre abuzata pe deputații Români de pește Milcov și pe Domnitoru.

Trecură instanța multe zile și Monitorul remase mută, sălii săi totuști în arestă, și, faptu și mai neîntelești, dd. Aricescu și Albescu liberi. Vezi că acătoareva zile mai târziu închisii fură în sfîrșit liberați. Monitorul însă remase totuști mută. Încă cătoareva zile și se liberă în sfîrșit de la arestă și redactoarele diariului Reformă, d. Valentinianu, și d. Boiliac, acuzați totuști pentru delictele de Presă. Daru Monitorul remase totuști mută. Protestările din nouă contra acestei neîntelese și ilegale tăceri, daru totuști nu isbutiră în deschisă gura organului oficial, de și erau în sfîrșit liberi și nenorocii sătiști, și dd. Aricescu, Albescu, Valentinianu Boiliac. Eri în sfîrșit, după trecere de trei luni de la confirmarea sentinței, de către Casătire în contra dd-lor Aricescu și Albescu, acestu din rându-se chiamață de către Policie și astă-dă su iuchisii la pușcărie, locul otăritu de guvernele librale pentru delictele de Presă.

Judecă acumă publicul faptul și găsescă fie care calificarea ce se cunoaște a se da unor asemenea procederi. Spue, cine va putea, pentru ce dd. Aricescu și Albescu au remasă liberi în cursu de trei luni, dacă n'au fostu grațiatu? Aceasta este oare respectul ce are guvernul pentru sentințele justiției sale? Sau guvernul a voită ca osindii pentru delictele de presă să fiă închisi prima-vărsă, pe căndu, în totul să coltescă, viață și libertatea, și omul să simte multă amoroșă libertății și pe căndu și temniță este mai umedă, mai vămatărie sănătății? Daru acesta ar

fi o rafinare a osindelor, și o rafinare ce nu permite nici legea, nici cunoașterea, nici buna cunoscere. Mai spue încă, cine va putea, pentru ce dd. Albescu este închis și d. Aricescu liber? Pe ce este acătoareva grațiositate, pentru d. Albescu sau pentru d. Aricescu? Pentru ce două măsuri pentru acea-azi cunoscere? Voiesce ore guvernul să loviască mai tare pe Români și prin închidere în gerantul său, sau crede că va potă compromite independența și patriotismul d-lui Aricescu prin neaplicarea legii și asupra lui, și mai cu sémă căndu grațierea nu s'a publicat în Monitorul? Sau crede că închisii sunt și săcării a stării d-asupra capului d-lui Aricescu îl va face să se plece înaintea vr'unei nedreptăți? Asemenea credințe sunt foarte slabe pentru guvernul unei națiuni, și mai slabe încă pentru unu bărbat onorabil și cu convingerile săi, precum și a fostu, este și va fi d. Aricescu. Protestările daru din nouă contra unu guvern "care" nu pune în lucru legile, care liberază de la temniță, pe cine voiesce și cumă voiesce, închide pe cine voiesce și căndu voiesce, și cătoareva zile, pe supuță mană, pe tăcute, prin mersul său ascuns și întortochisat alu sobolilui său nu pe facie, prin publicare în Monitorul și conform legilor și mai cu sémă ecitații.

Corespondințele noastre din Iași ne trămite o epistolă ce vomă publica-o în No. viitoru, în care ne spune, între altele, că călugării greci din Iași nu cunoscă său turbură de ordinile energeticului nostru guvern și său căntăru "mai grecesc de căndu ori căndu". Acesta ne dă ocazia spre a mai întreba pe guvern unde mai suntem cu "psaltichia", și mai cu sémă cu cestiușa cea serioșă și foarte gravă a circulariei renomate "Epitropie". Dat-ău în judecătă pe călugării străini care au ordinat, în teră Românilor, și prin circularie tipărită, că arendatorii care voru da banii arendilor guvernului și voru pierde? Sau dacă guvernul va păstra, în aceste ca 'n alte multe, tăceră, mersul său celu ascuns, celu de supuță terim, ca alu sobolilori, alu cărtelilor, apoi și noi, în acesta ca 'n tōte, vomă lăsa guvernul în pace și vomă vorbi către mai marele guvernul, către națiune și-i vom zice: Guvernul, adică delegatul teu, epistalul numit de tine, a ordinat călugărilor greci se nu mai laude pe Domnul de căndu în limba română; călugării greci nu s'a supus. Guvernul a provocat prin acela ordinu, nesocotit de călugării străini, indignarea generale. Elu a pusu națiunea în poziție său se 'ndure o mare umilire, său se se va sătăca a egi din cercul legilor și a sili ea pe călugării greci a nu desprețui ordinile guvernului națiunii române, poziție ce devine că atâtă mai critică cu căndu guvernul, după ce a provocat națiunea, printu o infocată și naționale proclamație, a 'ncinsu apoi bisericele cu osoire armată spre a apăra

Luptele noastre.

În starea critică în care ne aflăm

astăzi, stare plină de îngrijiri, de greu-

tăți, de pericole, aretată de oposiție,

mărturită de abținut, recunoscută de

ministeriu, simțită cu durere de totă

teră, nu este ore frâscă luptă care ne

frâmantă, și nu suntem datori a spu-

ne pe față, pentru ce amă loptă a-

țăia ani, pentru ce luptăm, și pen-

tru ce vomă lupt?

Acătoareva deputul a o qice și mai multă în privința ordinilor circulařie și tipărite, date de către că-

lugării străini în privința arendilor

moșierilor monastiresc din România.

Guvernul acesta, a ordinat, suntu

acumă căteva luni, că tōte arendile, a-

celor moșie se se verse în tesaurul

Statului.

d Vomă trecu peste consideranță

coprinșă în acelă renomută decretă, și

carii au provocat unu procesu de Pre-

să de și s'a fostu disu chiaru în Adu-

nare guvernului că prin acel consi-

deranță s'a făcutu unu felu de vătușu

de aprodi alu Patriarchiei, și ne vomă

opri asupra faptului. Guvernul a or-

dinat, ca banii arendilor se se verse

in tesaurul public, și călugării greci

ordină acumă, prin circularie că, cine

va da bani guvernului națiunii române,

ni va perde. Si d'atunci trecu mai

multe zile și Monitorul nu ne an-

nunță darea în judecătă a celor străini

cari au insultat suveranitatea națio-

nale. Pentru ce face guvernul? Na-

scio elu că cine face aproba? Si nu

scio că 'n asemenea casă și arend-

asă și poporul nu mai scie ce se

face, pe cine s'ascute, numai sciu da-

ce tēr este guvernate de ministri ro-

măni sau de "Epitropia" călugării

lor străini?

Amă făcutu enoscută că prin mai

multe judecătă se ne apăsă, și tōte suferințele ca-

re ne apăsă, și tōte pericole cari ne

amenință, căndu vomă înțelege bine

datările noastre d'a trăi ca națiune li-

beră, și căndu vomă avea o credință

care și nestămată în deputurile no-

stre legali, atunci nici o pedică nu va

fi destul de mare și nici o putere

destul de tare, spre a ne opri d'a

esi triuștori din luptă, în care amă intrat.

A trecutu timpul de vorbe găle-

de declamaționi sterpe, de făgăduințe

înșelătorie. În deșertu abținutu a

aruncat de la tribună vorbe sperieto-

rie, aperetoriu guvernului a răgușit

în declamaționi înjutorie, ministri s'a

obositu în făgăduințe pe care n'a

sciu și n'a putut a sled indeplini.

Acesta nu 'ndestulășă trebuințele, nu

impucinășă reul, nu depărtășă pericole

nu potu schide ochi, nu potu as-

taupa urechile, nu potu convinge spiritele.

Nu ve 'pribămu, omeni de la

putere, abținut, partizani s'apărători ai

lor, nu ve 'ntrebămu la care din

aceste rezultate amă ajunsu? Unde e

ste, nu în vorbe, nu în declamaționi,

daru în fapte, daru în lucruri, unde

este progresul așteptat cu atâta ar-

dore și bună voință? Unde este infla-

rirea comerçului și a creditului publicu

prin care se desvoltă și se măresc

avușile terel? Unde este încurajarea

capacității, a talentului, a inteligenței, a

virtuții, prin care se ridică, se onoră

și se respectă autoritatea guvernului?

Unde este intinderea instrucționii prin

care se respăndește într'o teră adevă-

rată lumină dătătorie de viață, care

produce și pune în miscare tōte ele-

mentele de progres? Unde este des-

voltarea puterii armate p'o base intin-

să și pucină impovăratorie, spre a re-

da poporului română incredere în si-

ne, și tăria pentru apărarea naționalită-

iei sale incongruită de putere amenința-

torie? Unde este guvernul represiv?

Unde este intinderea instrucționii prin

care se respăndește priușă de națiune,

garanțiată de șepțe puteri mari, și ca-

re ne dă tōte aceste midilöce de re-

genereare și de progres? Cine are fe-

rcirea, d'a-lu vedea, observații și apli-

cări în lucrările ministeriului, să ne

spua, să ne arate acele fapte consti-

tuționale,

intărișaseră a se pronuncia; bărbății, cari nu sperau nimică, cari vedeau în insurecțune unu scăt de desprare care neprărată se va termina cu desevrșita ruine și subjugare-a Poloniei, suntu astădi cel mai intuiașma și parola generală este: „Victorie sau moarte!“ Greutățile de la începutu suntu în cea mai mare parte învinse: lipsele de arme, de munițune de resbelu, de banii și de provizii suntu împlinită și pe dăltă parte timpul nu mai este rigurosu cumu a fostu la începutul mișcării. Putem dară prevede că'n scurtă timpă totu provinciile polone și tōte districtele rusesci învecinate se voru afla în plină insurecțune, astă-fel, că garnizoanele rusesci, fie și 'n numeru indouită sau întotu, numai voru și iu stare a suprime mișcarea.

Ucasul de secestrare este o altă dovadă cătă simte Rusia slăbiciunea sa în contra insurecțunei: unu guvernă putericu nu alergă la nisca asemenea mișloce draconiane; terorismul și crumentea suntu totu-d'aua unu semnă caracteristică de slăbiciune și de temere; fără d'acesta, să nu uită, că acea măsură era dirigată nu în contra Poloniei, ci mai cu séma în contra districtelor rusesci vecine cu Polonia.

Ce se dicemă de amnistie? acăstă măsură, atătă do contrarie cu ucasul de secestrarii, pare a fi fostu calculat numai pentru Europa, ca se producă unu efect favorabil, ca să previe o intervențune — fă și numai diplomatică — a puterilor europene în favoarea polonilor. Dară vedem că nici acăstă strategie n'a isbutit. O amnistie rusescă, fie și cea mai intinsă, nu pote în starea actuală a lucrurilor să smulgă armele din măna insurgenților, nici în Polonia, nici în provinciile russo-polone. Polonia va combate pănu la terminarea, pănu la decisiunea desinuivă a certei secularie între dinsa și Russia. Întelgem o amnistie, căndu inamicul se astă învinsu, căndu puterea a triumfat, dară o amnistie căndu adversarul sănătății să cumpălu bătălii cu armele în măna, căndu rezultatul final nu este sănătă cunoscutu, nici se pare uă deridere, uă anticipare a victoriei. Chiară din acordarea amnistiei rusescii resultă că insurecțunea a căscigatu acumu mai multă putere și că Russia simte pericolul celu mare ce o amenință. De sicuri, guvernul rusesc n'a putut crede că amnistia va produce în Polonia și provinciile polone-rusesci unu mare efectu, dară a sperătu, pote, că va opri uă intervențune diplomatică a puterilor străine în favoarea polonilor. Telegraful nă-a arestată că s'a înșelat și 'n acăstă acceptare, că potete Francei, Anglia și Austriei au fostu înfăcigăte la Petersburg, și că amnistia rusescă anticipată n'a produsu efectul dorit.

S'aruncău acumu uă răpede privire asupra teatrului de resbelu. Aproape de Ojcow și Pieskowa-Skala opera acumu Gregovicz și ostenește trupele rusesci prin miei lupte; elu, ca și toți comandanții insurgenților, este întrădinsu oprită a accepta uă bătălii mare și decisivă, dacă nu pote prevede cu sicuranță uă isbută favorabile. Lipinski, Crajkowski, Lelewel și Sokol neodinescă asemenea pe ruși, eru Czeskowski, prin diversiunea sa la Konin, a isbutită a scăpa restului corpului lui Mieleski de preponderență trupelor rusesci suptu comanda colonelului Brunner, ea le nconjuraseră, să le pune în stare a se întări priu reînforciari și a continua resbelul de partizani. Demoralisarea soldaților ruși a ajunsu la punctul de culminare: de bărbății nu mai pote fi vorbă, bieșii ómeni suntu impinsu, priu bătăie, prin lovitură de picioare și priu amenințări, a combate și omori pe inamicu numai ca să-lu pote. Starea lucrurilor să schimbată

cu totul și curindu vomu vedea prilejul interesantă că bandele de insurgenți se voru și transformată în trupe regulate polone, pe căndu oscila rusească nu va mai infacișa de cătă nisca adeverute bande, ca se nu dicemă cete de tălhari. Dacăm s'affă în rândurile polonilor unu numeru însemnatu de ofițari ruși și acestu numeru va mai cresce în proporția în care se întinde și se consolidă insurecțunea.

În Lithuania insurecțunea face progres gigantice și acolo și teranii ieșe parte activă. Uă dovdă de slăbiciunea guvernului în Lithuania este proclaimata guvernatorul districtului Moscova, către populațione, prin care guvernul rusesc făgăduescă desființarea capitaliunii (impositului personal) micșorarea altorū imposite și mari reforme comerciale, dacă locuitorii voru măntuio linisca și nu voru lăsă parte la turburările insurecționale. Este, se vede, în natura russo-tartară a se umili și a implora în timpul de nevoie, să s'areta mindru și barbaru, căndu se simpte lare și putere.

Amu vorbitu despre adresa de lealitate a nobilimeti Petersburgului; trebuie se completemă acăstă novedă, că totu în acoa di a sositu la Petersburg alte adresse ale nobilimeti guvernatorilor Twer și Minsk, cari se exprimă cu totul altfel, cerindu cu mare stăruință și în cuvinte energice reforme constitucionale pentru Russia, și sătă asemenea adrese și din ce'e lătu: provincie. Guvernul rusesc oferă bioroului de depese telegrafice a lui Wolff sumă de 10,000 ruble pentru obligaționea d'a nu mai publică depese din Cracovia sau din Posen, ce suntu favorabile causei polone. La Posen s'a ținută uă adunare a emigraționi polone suptu președinta Principelui Ladislas Czartoryski, în care s'a luată decisiunea, că ori ce bărbat în stare d'a pură armele este datoriu a lui parte la luptă în contra Russiei.

Lupta va continua încă multă timpă după regulile resbelului micu de partizani, care s'a dovedită mai vătemători pentru armia rusescă, de cătă resbelul mare regulat. Russia nu poate întreține într'unu teritoriu atăt de intinsu, cumu este celu coprinșu de insurecțune, de cătă uă putere armată relativă mică, căci insurecțunea se întinde acumu de la frontiera prusiană și austriacă pina la Dună și pina la Dniepru, de la marea baltică pina la marea negră. Reînforciările ce dirige acolo suntu rezervele și suntu abia în stare a repăra perderile de trupe ce a avută pina acumu. S'asigură, că numai in gubernia Radom, sănătă de căndu a operat acolo Langiewicz, Russia a perduș peste două mii de oameni. Perdere Rușilor în cele-lalte gubernii pote fi aprețuită, celu pucinu, la o sumă egale și etru atăta în Lithuania și Volhynia. Dacă vomu calcula perderea rusescă, în cele trei luni trecute, la unu minimu de 15,000 ómeni, ne putem dar face o idee, că de mare va trebui se fie, după ce teritoriul resbelului se întinde mai multă și de combatanți mai bine armăi, mai numerosi și mai disciplinați. Resbelul micu pote continua sănătă luni, ani întregi, de unde va lua Russia trupele necesare spre a împlini numai lacunele? Nu ne indouim de locu, că guvernul rusesc doresce a amnistia pe insurgenți, dacă acestia ar voi numai se depue armata luate Rușilor; dară nimicii n'acceptă amnistia de cătă căndu se vede învinsu său celu pucinu în pagubă.

La 3 Aprilie, o despărțire de insurecțune suptu comandă lui Kuczyk, a susținută uă luptă sangerosă în contra Rușilor lingă Mingosc în Podlachia. Ruși plecaseră pe cară terănescă ca se caute acea despărțire, căndu Kuczyk,

afăndu intenționea loru; n'a așteptăt venirea loru, ci a mersu nainte-le i-a suprinsu la uă depărtare d'na milă și jumetate, afăndu-se sănătă pe carele ce-i transportă. Surprinderea și completă și confuziunea din cele mai mari la atacul neașteptăt; Ruși părasiră pe camarașii loru de la cele d'antești cară, și descărcăndu puscile loru, cătară scăpare prin fugă. Afăndu sănătă de alte lupte lingă Kuflew în Podlachia, lingă Ciechocinok, aproape de Warszawa; lingă Garwolin, în districtul Lublin; lingă Lodz în ținutul Kalisch, lingă Gora Kalwarya pe Vistula spre Sudu de la Warszawa. In partea meridională a Poloniei operădă Lelewel, și la munții sănătă cruce corpului lui Prasny Czeikowski în numeru de 1500 ómeni; unu altu corpă de 1000 ómeni, suptu comanda lui Geringer și unu altu treilea corpă totu atătă de numerosu suptu comanda lui Lopacki în diferitele locuri ale Poloniei meridionale, ivindu-se căndu la unu locu căndu la altul. De la Warszawa afăndu cu dată de 9 Aprilie d'uă mare luptă lingă Kalisch, în care perderile ambelor părți au fostu foarte mari, se vorbesc de 2000 Ruși și 1000 Polonesi. Si la Mszczonow s'a bătălu insurgenții.

Generarele Berg s'a arătată foarte nemulțumită cu generarii ruși și le a quisu între alte cuvinte aspre, că „bagă de séma că și menagedă prea multă viață loru în serviciul Imperatului“ și le a recomandată a desvolta mai multă energie. Guvernul național, secretu, a datu comandanților diferenților corpori de insurgenți următoare instrucțione: În același trebue a fi atacată pretutindine, trebue pretutindine ținutu în eșecu; yatemati'lă cumu și unde putești, dară popriș a nu ve potea ataca elu cunună numeru covârșitoru; organizați corpori noue de insurgenți și 'ntindeli rescoala peste totu țera. D'acela nu ne putem aștepta sănătă multă timpă a și a despre bătălii mari și decisive, dară de ocupări momentane de orașe și sate, de alară și garnizoane, de marșuri calculate spre a osteni trupele rusesci, de confiscări de hani al guvernului, de stricări de căi de comunicațione, de multă scarmuciări, căte uă dată d'uă luptă mai mare fără rezultat, de ivire de noue corpori de insurgenți și de reșcoalarea districtelor remase pina acumu liniștite.

Nuvele din partea Nord-estu a Poloniei suntu asemenea favorable insurecțunei care a luată mari dimensiuni.

Generalele Berg, în dată după sosirea lui la Warszawa, a datu ordinea că ori cine nu va saluta pe stradă pe marele Duce Constantin, pe generalul Berg său pe Marchisul Wielopolski, va fi pedepsită cu cele mai mari penalități. Nouj prefectu alu poliției a inaugurat intrarea sa în funcțione cu arestuirea de 50 ómeni din totu clasele societății; predecesorele său, Colonelul Muchanow, a fostu destituitu, fiindu că n'a putut descoperi pe ucidătorii celor două spioni, ce păostu pumpanali pe stradele Warszawie. Se dice că marele Duce a chemat pe Colonelul Muchanow și lă a întrebăt: „Dumneata este prefectul poliției?“ — Muchanow se înclină afirmativu. — „Cine a fostu arestatu în urma omorâlor dupe urmă?“ — „Nimeni. Înălțimea voastră Imperială.“ — „Si dumneata duci că este prefectul alu poliției?“ — „Înălțimea voastră Imperială va scuza, dară nu potu face nimicu, fiindu că suntu convinsu, că poliția însăși este vîndută insurecționil.“ — „Așa? Adio!“ — N'avemă nimicu a adăgoa, dară credemă căcăstă soția întrăvire este destulă de semnificătorie și ne pote da uă ideie despre starea lucrurilor.

De vomu arunca acumu o scură și repede privire de ochi asupra vieții doctorului Barash, lău vomu găsi totu d'una ocupându-se cu lucruri seriose și folositoare publicului; el era nefatigabil și spiritul seu pătrundetor, nosătiosu de științe, căută să îmbrăcișe cătă ar fi putut mai multă ramuri ca să-si păstea de mai tescu socotela atătă de raportul și de strinsa legătura ce să afăndu între deosebitele științe, cătă și de aplicări loru la viață practică. De multe ori în vară trecută, lău găsimu în birou pă la ora unu după-amiază dormindu căte unu cuartu sau o jumătate de oră, și'mi spunea că n'oprea rareori nu dorme mai multă de 4—5 ore; acea ce probă că lucra peste măsură.

MÓRTEA DOCTOREULUI IULIUS BARASCH.

Intr-unul din numerile diariului Natura am scrisu unu articlu intitulat „Viața și Mórtă“ și amu aretată pe securu ce este una, ce este alta și care suntu diferențele opinioni asupra acestor două fenomene ale naturei. Acumă căndu cu incetarea diariului în ceteră din viață și redactorele primari și fondatorele acestel foia, doctorul Iulius Barasch, viu se muladaogă două trei cuvinte la cele ce amu quisu acolo; dară mai cu séma so'mi implinescu datoria către vechiul meu profesore de colegiu, către bărbatul acela care lucea cu atăta perseverență unu sără de ani pentru respandirea luminei și a gustului științei printre junimea română și cu care amu redigiată impreună, în timpu d'unu anu, diariul științificu Natura.

Suntu două lune trecute, de căndu avusei unorocirea a perde pe muma mea și ducindu-me la Dr. Barasch ca se-i comunică trista nouătate găsii la dinsul consolaționi intrădeveru părintesci; elu insuși sănătă era bolnavu.

În diua aceea amu avută impreună o lungă întrevoibire despre viață și de spre mărtire, despre organismul corporul uman și despre isvorul vieței, precumă asemenea și despre admirabilul instinct alu conservațiunii co se osservă la tōte animalele, fiș cătă de mici și inferioare și cătă de multă ține fiș care la viață. „Mă aducu aminte că pe la fiindu într-o lăsuță, căci elu se prepară să treacă peste frontieră spre a și căntă sănătatea. Totu în diua aceea mi a și dictată insuși două reporturi, anulă către onorabilul ministru alu cultelor, și altulă către onorabilă direcția a scolioi militare și a remasă să mai aștepte căteva șile ca să și' să ceară voia și paseportul pentru călătoria. Dară totu fiindu, căci se pare că elu presimția că are să facă o călătorie în cămpile eternităței. Nu'mi trecea prin minte și nimici nu bănuia c'asia le curădu să se-și dea sfarsitul. Cu trei șile mai nainte de mărtire, amu venită la dănsuțu de'mi amu lăsuțu adio și amu plecată afară la București pentru serbătorile pascuilor, eră căndu m'am lăsudu audindu, acăstă nemulțumită înțiplare, m'am grăbit și'lău m'întinută aproape de cimitirul, adică la frontieră viaței eternă, undă abia am putut ajunge ca să-mi ia ultimul adio. La cimitiru s'a rostitu trei orașuni funebre: una de d. Aricescu, alta de D... și a treia de doctorul (in filologie) Felz. Căto trele aceste orașuni rezumă biografia acestui omu. Astu-fel, în 31 Marti, după maladiu de 2 luni, doctorul Iulius Barasch a incetată din viață în etate de 50 de ani, lăsându o societă cu patru copii.

Ecă o viață scurtă, dară bine implită; căci lungimea vieței nu stă în numerul anilor, ci în numerul faptelelor și'n sumă activităței.

Se ne silinu și noi a avea o viață totu așa de activă și productivă în fapte bune și folositoare patriei ca acea a reșoșatului doctor I. Barasch. Sănvăřamă a privi viață ca o hinefacere a Naturei; să nu ne speriemu de mărtire, ci să simu gata înă ce minutu a ne inclina înaintea astor legătură și a ne da socotela de faptele noastre înaintea creatorului lumei.

D. Ananescu.

Consulatul Generale Elenu din București.

Publică spre cunoștința, tuturor cetațenilor și înțincilor în reionul jurisdicționiei săle, că Dumineca viitor (14 Aprilie) începe, în timpu de patru șile, votarea spre alegera unui reprezentant la 2-a Adunară Națională din Athena, în locul amiralului d. Cont. Canari cari alesu și de concetenții set din Noele Psara a optat pentru mandatul acestor din urmă.

8 Aprilie 1863.

Aveamă înă nuul și natușu unul singură care este în mijlocul nostru unu exemplu viu d'elucră nefatigabil, multă mai pe susu de cătă reșoșatului doctor și căruia patria este recunoscătoră pentru serviciile sale și căruia s'ară ouveni a ridică unu monumentu sănătă astănu-se în viață.

DEPUNERI TELEGRAFICHE.

Russi Vieni de la 20 April. 1863. st. n.
Metalive 75
Natională 81 — 20
Agricole Bănci 798 — 181
" Kreditschule 203 — 20
Londra 113 — 40
Silber 112 — 50
Dakau 5 — 45